

النحو، رفعه بـحلاة

رجعة تيتما له رفعه مفسدة

(نحو و المثلثات لبيشان) أبقر و فقه نس

أبقر

(مقدمة في علم الاتصال) من مقدمة في علم الاتصال وليس مقدمة في علوم
وليس مقدمة في فقه نس

(مقدمة في فقه نس) لغة رفعها هي تيتما له اتصافاته هي رفعها و مفعولها
هي مفعولها التي تمثلها

فهرست ٩٧١ - ٩٧٣ ، تسلیع ٩٧٤ - ٩٧٦ ، تدوین ٩٧٧ - ٩٧٨

طبع ٩٧٩ - ٩٨٠ ، تعلیق ٩٨١ - ٩٨٢

طبع ٩٨٣ - ٩٨٤ ، تعلیق ٩٨٥ - ٩٨٦

كتاب سوم: ملحوظ حق مالكية فكري ٩٨٧ - ٩٨٨ ، نس ٩٨٩ - ٩٩٠ ، تعلیق ٩٩١ - ٩٩٢

كتاب رابع: حقوقية و تقدیم حق مالکیت فکری ٩٩٣ - ٩٩٤ ، تعلیق ٩٩٥ - ٩٩٦

كتاب پنجم: ملکیت فکری ٩٩٧ - ٩٩٨ ، تعلیق ٩٩٩ - ٩١٠

كتاب ششم: ملکیت فکری ٩١١ - ٩١٢ ، تعلیق ٩١٣ - ٩١٤

كتاب هفتم: ملکیت فکری ٩١٥ - ٩١٦ ، تعلیق ٩١٧ - ٩١٨

كتاب هشتم: ملکیت فکری ٩١٩ - ٩٢٠ ، تعلیق ٩٢١ - ٩٢٢

كتاب نهم: تفسیر حق مالکیت فکری ٩٢٣ - ٩٢٤ ، تعلیق ٩٢٥ - ٩٢٦

كتاب دهم: حقوق مالکیت فکری ٩٢٧ - ٩٢٨ ، تعلیق ٩٢٩ - ٩٣٠

ملکِ معنی در کنار

كتاب

نشر نگاه معاصر

حسن جعفری تبار

كتاب

مقدمه ٩٧٦ - ٩٧٧ ، تعلیق ١١٠ - ١١١

كتاب ٩٧٧ - ٩٧٨

كتاب ٩٧٨ - ٩٧٩

كتاب ٩٧٩ - ٩٨٠

كتاب ٩٨٠ - ٩٨١

كتاب ٩٨١ - ٩٨٢

كتاب ٩٨٢ - ٩٨٣

كتاب سوم: تفسیر حق مالکیت فکری ٩٨٤ - ٩٨٥ ، تعلیق ٩٨٦ - ٩٨٧

كتاب اول: حلقہ حقوق مالکیت فکری ٩٨٨ - ٩٨٩ ، تعلیق ٩٩٠ - ٩٩١

كتاب دوم: حقوق مالکیت فکری ٩٩٢ - ٩٩٣ ، تعلیق ٩٩٤ - ٩٩٥

كتاب سیم: حقوق مالکیت فکری ٩٩٦ - ٩٩٧ ، تعلیق ٩٩٨ - ٩٩٩

فهرست

□ مقدمه	۱
گفتار نخست: مفهوم حق مالکیت فکری	
الف. مفهوم فلسفی مالکیت فکری	۱۵
ب. مفهوم منطقی ملک؛ تصرف و مالکیت فکری	۲۲
ج. مفهوم تاریخی مالکیت فکری	۲۸
گفتار دوم: توجیه و نقد حق مالکیت فکری	
الف. مالکیت فکری همچون مالکیت	۵۱
ب. مالکیت فکری همچون سود	۶۶
ج. مالکیت فکری همچون شخصیت	۸۱
د. مالکیت فکری همچون امتیاز	۹۰
گفتار سوم: تفسیر حق مالکیت فکری	
الف. علم حقوق مالکیت فکری	۱۱۲
ب. روش شناسی تفسیری در حقوق مالکیت فکری	۱۱۹
گفتار چهارم: مالکیت فکری همچون حق	
الف. اخلاق مالکیت فکری	۱۳۱

ب. نسبت حق و مالکیت.....	۱۳۵
ج. مال و مالکیت فکری در قانون مدنی.....	۱۳۹
د. مالکیت فکری و وقف.....	۱۵۶
☐ مؤخره.....	۱۶۹
☐ کتابنامه.....	۱۷۳
☐ نمایه.....	۱۷۷

مقدمه

۱. حماسه اموال در قانون مدنی

بزرگ‌ترین تقسیم‌بندی حقوق از اموال در ابتدای قانون مدنی تقسیم به منقول و غیرمنقول است (ماده ۱۱). این تقسیم بسیار ساده و ابتدایی است و گاه این سؤال را پیش می‌آورد که واقعاً چه اهمیتی دارد که ما بتوانیم چیزی را برداریم و جابجا کنیم یا نتوانیم. این گونه تقسیم مال در حقوق، من را به یاد اسطوره‌های باستانی می‌اندازد: دنیاًی قدیم حمامی بود و ارزش هر چیز در آن با ماذیت و عینیت آن سنجیده می‌شد. مثلاً در افسانه‌های حمامی شاهنامه‌فردوسی، ارزش افرادی مثل رستم و اسفندیار به قدرت فیزیکی و زور بازوی آنان بود. اما به تدریج که ادبیات از تشبیه‌های ماذی در قرن چهارم به سوی استعاره‌های معنوی در قرن هفتم و هشتم گسترش یافت، بین‌بهادری‌های زورخانه‌ای و رزمی هم به عشق‌هایی لطیف مبدل شد. اکنون باید گفت تقسیم دیرین قانون مدنی هم از مال تقسیمی است حمامی^۱ که در آن، ارزش مال به ثقل آن است، و گویی هر که غیر منقول بیشتر داشته باشد ثروتمندتر (=پهلوان‌تر) است، تا جایی که برای طرح دعوایی درباره آن باید به مرکز ثقل مال رفت و مطمئن بود که مالکش به آن زمین و خانه چسبیده است^۲ (ماده ۱۳ قانون آیین دادرسی مدنی، و ماده ۷ قانون مدنی). اما حقوق هم مثل ادبیات به تدریج پیشرفت کرده است گرچه نه به سرعت آن. بنابراین، همان‌طور که ادبیات از حمامی به غزل می‌رسد، و از مضامین عینی و فیزیکی به مفاهیم تعلزی و عاشقانه و ذهنی ترو و معنوی‌تر، مال نیزار مال ماذی به مال معنوی و فکری رسیده است، و اکنون در کنار مال‌های منقول و غیرمنقول مرسوم، فکر و معنا نیز جزء داشته‌های انسان به حساب می‌آید. بگذریم از این که هنوز

می‌توان حقوق خصوصی را در دوره حمامی اش بدانیم چون هرگز نخواسته است لحظه‌ای از بند مالکیت به درآید تا بیند که حقوق دیگر آدمی نیز که معنوی تراز مالکیت‌اند در کنار مالکیت ارزشمند هستند.^۲

۲. از این کتاب

اصل این کتاب، مقاله‌ای است که پیش از این در باب فلسفه حقوق مالکیت فکری نگاشته بودم^۳ و پس از چند سال تدریس آن مقاله در دوره کارشناسی ارشد رشته حقوق مالکیت فکری در دانشگاه تهران و بازنگری و تکمیلش اکنون به این شکل آن را عرضه می‌کنم. نام مقاله و کتاب را از یکی از ایات سنایی غرنوی شاعرِ متفکر قرن ششم هجری گرفته‌ام:

هیچ کس را نامده است از دوستان در راه عشق بی‌زواں ملک صورت، ملک معنی در کنار البته سنایی می‌خواهد بگوید که عاشقان وقتی به عالم معنی و باطن می‌رسند که جهان صورت و ظاهر را رها کنند. اما برای عنوان این کتاب، عبارت ملک معنی یادآور مالکیت معنوی است و عبارت در کنار، همزمان موهم دو معنی کاملاً متضاد است، یکی، سخت در آغوش گرفتن و مشغول شدن به چیزی، و دیگری در یک گوش و کنار گذاشتن آن چیز و رها کردن آن. مقصود من از گزینش این عنوان برای کتاب آن بوده که به دو نظریه متغیر مطرح در باب مالکیت فکری اشاره کنم، و با این براعت استهلال^۴ به خوانندگانم گامش عموض مسأله را از همین آغاز برسانم؛ این که آیا باید سخت به مالکیت فکری دل مشغول شویم، یا فقط بهتر است آن را در حاشیه ذهن حقوقی خود پذیریم. فکرمی کنم در پایان کتاب به این دومی نزدیک تر شده باشم.

۳. تحریر محل نزاع

فلسفه حقوق مالکیت فکری بر سه مبحث بنیادین استوار است: مفهوم حق مالکیت فکری، توجیه و نقد این حق، و سپس تفسیر آن. برای شناسایی مفهوم حقوق مالکیت فکری باید دشواری‌هایی را بررسی کرد که بر سر راه درک آن وجود دارد همچون قرابت این مفهوم با مفاهیم مشابه آن. به نظر می‌رسد تاریخ حقوق ایران در درک مفهوم مالکیت فکری با سه دشواری مواجه بوده است: آمیختن مفهوم مالکیت حقوقی با مالکیت حقیقی،

آمیختن مفهوم تصرف با مفهوم مالکیت، و گردن نهادن به ضرورت عین بودن مبيع در فقه و قانون مدنی. نتیجه حل نشدن این سه معطل آن بوده است که حقوق‌دان‌ها زمانی طولانی براین باور بودند و هنوز هستند که اصلاً نمی‌توان مالک چیزهایی مجرّد همچون فکر و حق تأثیف و حق اختیاع و سرتتجارتی شد. این مالکیت از نظر آنان ممتنع است.

من در گفتار نخست این کتاب می‌خواهم بگویم که مالکیت فکر ممکن و شدنی است، چون این مالکیت امری حقوقی است نه امری حقیقی، و تملیک و تملک فکر از حیث حقوقی مشکلی ندارد. اما سپس باید دید که آیا اساساً این مالکیت از نظرگاه فلسفه حقوق مطلوب است و توجیهی دارد، یا نامطلوب است و قابل نقد؟ این پرسش را می‌خواهیم در گفتار دوم کتاب در باب توجیه و نقد مالکیت فکری پاسخ گوییم. پس نخست به مفهوم حق مالکیت فکری پرداخته‌ایم، و سپس به توجیه و نقد این حق.^۵ در مفهوم حق مالکیت فکری، به چیستی این حق اشاره می‌کنیم (= حکمت نظری) و در توجیه و نقد، به بایستی و نبایستی آن (= حکمت عملی). در گفتار نخست، سؤال این است که حق مالکیت فکری چیست و آیا چنین حقی وجود دارد یا ممکن است وجود یابد،^۶ و پرسش گفتار دوم آن است که چرا این حق باید / نباید باشد.

بی‌گمان توجیه و نقد چیزی در امکان و عدم امکان آن مؤثر است، و مثلاً آن‌که حق بودن مالکیت فکری را به نفع اجتماع نداند می‌تواند از اساس، امکان وجود آن را رد کند. علی‌الخصوص در مفاهیم اعتباری، این توجیه نهاد است که سبب ایجاد آن می‌گردد. منظور آن است که اگر وجود نهاد مالکیت فکری را حکیمانه بدانند همه اسباب را فراهم می‌آورند تا مفهوم آن را منطقی جلوه دهند، و اگر حکمت این نهاد را پذیرند همه چیز دست به دست هم خواهد داد تا بر سر راه شناسایی مفهوم مالکیت فکری نیز سنگ‌اندازی شود. مع الوصف از حیث آموزشی، تفکیک مفهوم از توجیه و نقد هنوز می‌تواند فایده‌بخش باشد، به ویژه که در ظاهر قانون، مفهوم حق مالکیت فکری به شیوه‌ای خاص صورت‌بندی شده، و شاید به همین دلیل، در نظر برخی در گفت و گو درباره مفهوم بسته شده باشد. ولی به نظر می‌رسد که ما بتوانیم با تمسک به باطن و روح قانون، به شکلی دیگر آن را نفهمیم و توجیه کنیم.

در گفتار دوم خواهیم دید که حق مالکیت فکری به سه شیوه توجیه شده است: